

ALİ ÖZDOĞAN YAZDI

ŞAİR ALİ ÖZDOĞAN

AKİFTEN MARŞ

Bırak sen okuma Akiften marşı
Bilmiyorsan o kim kim ona karşı
Sorgula naaşı niçün kimsesiz
Garibe yapılan titretti arşı
Öyle sahip çıkılır o âlî ruha
Tetikte durulur hâin gurûha

NASİHAT

Kimisinin elinde pis menfaate alet
Tutmazsan seni vuran bir kör kurşun siyaset
Bil o hain elleri satın alanı bile
Millet çekmesin çile sen Ömer'i kıyas et
Her hamiyet diyene kanma sor bir kaç soru
İz'an eyle bak hele çıkar olmasın zoru
Kimi zenginlik ister utanmaz kolayından
Uzak ol alayından def ol de elin körü
Sahip çık bil ki senin bu din devlet vatanın
Susarsan hakkı kalır şu toprakta yatanın
İhlâsı kuşan önce hak için kendine bak
Sonra icabına bak milletini satanın
Tarihini araştır kim var batıya köpek
Kim demiş üç kemik ver yeter eteğin öpek
Kim samimi kim değil öğren n'olur bir zahmet
Niyete gelir rahmet kenetlen öbek öbek

ARTIK YETER

Artık yetişir dîlde melâlim bana hârdır
Firkatte yanan gönlüme vuslat ne bahardır
Cevretme güzel bil ki hayat leyl ü nehardır
Firkatte yanan gönlüme vuslat ne bahardır

SÖYLE

Söyle Pest ahlaka düşmüş söyle derdin kaç para
Ben vereydim gel temizlen yetti oldun maskara
Bak uzandım hak içündür ettüğüm gayret ama

Çıktı masken hangisiydin bin surat var kapkara

AKİBETİ ATEŞ

Sun ayağın ucuyla menfaatten bir kâse
Ahlakı yola koysun raks'a dursun rakkâse
Bilmem ne bu rezalet insanı zelil kılan
Gıybet iftira alet dili zehirli yılan
Boş versin edep haya üç günlük sahte neş'e
Rezillikle yürüsün akibeti ateşe

İMANLI GÖNÜL

İster leyl olsun siyah ister olmasın nehar
İman ile ile nurlanan gönül dört mevsim bahar

BEN

Seni unutmam derken kendimi unutmuşum
Meğer ben de bir fâni gurbette kalmış kuşum
Ah şu hayat denen şey sonsuzluğa uçuşum
Meğer bende bir fâni gurbette kalmış kuşum

GİTTİ LEYLA GİTTİ MECNUN

Anlamazdım ağlatırmış ah firaktan yâreler
Gitti Leyla gitti gitti Mecnun gitti ol mehpâreler
Sînelerden çıkmıyor ok hep tükenmiş çâreler
Gitti Leyla gitti gitti Mecnun gitti ol mehpâreler

AH ECEL

Ah ecel saçlarıma koşuveren beyaz kuş
Bin sevda sunsan bana boş artık gönül bî-hûş
Mecaz imiş inanmış meğer çok aldanmışım
Serâbı aşk sanmışım zehr imiş eyledim nûş

GAZEL

Hep bahar ol gül getir ben istemem hiç yaz ne kış
Bülbülün her nağmesinden aşkı tatsın cümle kuş
Sevgidendir nağmelerden duyduğum hoş şarkılar
Bin bahardan ruha nakştır her şafaktan sesleniş
Ah ne iştir şen gülüşler içre varmış gizli sır
Uçtu yıllar vâ esefâ tez bitermiş tatlı düş
Gel buyur sen tut mihenkten anda bul yol ey gönül
Bitti ömrün son demindir bir görürsen hoş gidiş
Nef's te kurmuş bin tuzak var içte düşman aldanup
Ger düşersen anla artık ağlamak tek kâr imiş
Kurtulan var sende görersen şevke gelsen yâd edüb
Burda cennet orda cennet hep gidenler yar imiş

FİRKATİN NARINDA YAKTIN

Firkatin nârında yaktın vuslatından neş'e sun
Bil ki Leyla der ya Mecnun ah benim'çün sen o sun
Kılma mahzun sev gönülden ey füsunkâr sevgi sun
Bil ki Leyla der ya Mecnun ah benim'çün sen o sun

BÂD- SABA

Bir bâd-ı sabâ ruhumu okşar da derinden
Ağlar o hüznün şarkısının perdelerinden
Leylâ da susar derdini gizler kederinden
Ağlar o hüznün şarkısının perdelerinden

SİHHAT MİSAFİR

Sıhhat misafir ya canda illa hastasın gönül
Heyhat uyan ne iz'anda ne de yastasın gönül
Lâyemut olmaya insan velev nebî Süleyman

Ah hazırlan gelir her an ölür yaştasın gönül

DUA

Nefs-i rezil kuşatmış kursağımda feryâdım
Yâ Rab halâs eyle de od'da kalmasın adım
Bilirim imtihandır kazanmak kıl murâdım
Yâ Rab halâs eyle de od'da kalmasın adım

SİR

Geçmiyor sevda gönülden amma leylâdan geçer
Bir muamâ sanma müşkül halli inmiş insana
Ah yaratmış kalbi elbet sırrı mevlâdan geçer
Anla cânâ Hakkadur aşk hû deyûben baksana

OLMA HEDER (EVFER USÛLÜ)

Gör seneler gider olma gönül heder
Duy veliler ne der hû diyerek yaşı
Ten seni mahveder rûhuna neş'e ver
Duy veliler ne der hu diyerek yaşı
Kalbini hakka ver ânı ömür değer
Duy veliler ne der hu diyerek yaşı

BİR NEFES EYVAH İÇİN

Ah hamiyyet dilde dâvâ amma koşmak cah için
Şol cemiyettür müsebbîb bakmıyor Allah için
Derdidür zîrâ tefevvuk anlamaz kardeş nedür
Sarf ider dâim şu eyyam bir nefes eyvâh için

BEN SENİ

Aktı firkat çeşm-i giryânımda tuttum ben seni
Ah düşürmem gözde durdurdum uyuttum ben seni
Ey vefasız sanma bir lahzâ unuttum ben seni
Ah düşürmem gözde durdurdum uyuttum ben seni

DİL-İ ŞEYDA

Dil-i şeydâ tarumar olmak değil aşk dinle sen
Yar elinden yârelenmek nîmetindir inle sen
Aşka düştün kıymetin bil etme şekvâ hâline
İftihar et hâr içinden aşk deyû derdinle sen

ŞOL MECAZLAR AŞK DEĞİL

Anla cânâ sîne büryan eylemez aşk aşk değil
Ah dü çeşmim kanla giryân eylemez aşk aşk değil
Dönse gönlüm yetti nisyan perdesinden kurtulup
Aşk verendir aşka lâyük şol mecazlar aşk değil

KİM KAZANMIŞ?

İmtihandır kim kazanmış ah bilinmez bitmeden
Padisahın şol gedânın farkı olmaz bil gönül
Kim tamamlar gör güzelliklerle can incitmeden
Rab murâdın işle ondan sonra dâim gül gönül

DUY SANA

Sende dinlersen duyarsın kalp sesinden bak ne der
Yâ Kerîm der yâ Rahîm der yâ Vedûd der duy sana
Ol Rahîm emriyle yer gök hep seferber bir nefer
Hakka kul olmak şeref der gayrı yol yok insana

SEN

Bir ümid sun neş'e bulsun derdi derman eyle sen
Sevdi gönlüm gör hüzünden çık de ferman eyle sen
Aşkı koymuş kalbe sâni bil süleyman eyle sen
Sevdi gönlüm gör hüzünden çık de ferman eyle sen

ŞEREFİNLE KAL

Sahip olacak oy'a oynasun doya doya
Hak getüre ar haya gıybette saklı foya
İstidadı iltimas yalan üstü bin boya
Şerefünle kal yaya namussuz çıksun aya

EDEPSİZE

Benliğine esirdür şeytan şekeri yalar
Hakka döneni dahi sinir ider oyalar
Üç kez tükür yetişür o meymenetsiz yüze
Cezasıdır kabirde foyası edepsüze

İKİ ÇEŞİT ÂDEM

Kimi âdemi gördüm ah eşrefi mahlukat
Hakka yaklaşmak nedür hallerinden öğrendüm
Kimi âdemi gördüm şereften yana sakat
Elzemdür uzaklaşmak dünyadan da iğrendüm

BEN

Yansam nicedür ateşi aşktan kaçamam ben
Ah sırrı nedür gör ne muammâ açamam ben
Sor hâlimi sor Hakka habîb aşka tabîbdür
Fânî bilürüm gayrı için eşk saçamam ben

ZİKR- HUDA

Heyhat geliyor kalbe huşû zikri hüdâdan
Hû der de yürek arz salınır ah şu nidâdan
Ya Rab ne olur kılma cüdâ canı fedâdân
Hû der de yürek arz salınır ah şu nidâdan

CANA

Bir neşe bırak gönlüme sen baksana cânâ
Ah rûhuma bir nur-u ümîd yaksana cânâ
Aşk nârıma deryâ oluver aksana cânâ
Ah rûhuma bir nûr-u ümîd yaksana cânâ

O'NU BİLMEK

Ümmîdimi sormaz da şu ağyar bana ağlar
Bilmez de sanır derdimi çekmez sıra dağlar
Bin neşe verir rûhuma her dem O'nu bilmek
Aşk nîmetidir Rabb-i Rahimin O'na bağlar

DAVA

Hamiyyet hakk-ı millet ruhlardadır o dava
Ah yabana el verüp kılma dava bedava
Başlar içinde ava kandurur kimi şeytan
Hâin dostuna verür vatanı bâd-ı hevâ

BU AŞKI NEYLEYİYİM

Sanma bahardır yine
Sînede hardır yine
Gönül bîzârdır yine
Bu aşkı neyleyeyim
Söyle mecaz mıdır aşk
Eglence saz mıdır aşk
Echele naz mıdır aşk
Bu aşkı neyleyeyim
Firak var imiş meğer
Vakit dar imiş meğer
Kabir yar imiş meğer
Bu aşkı neyleyeyim